

ta nüüd nii sugust santi ja halwa kaswusid, kus pahad ussid, sisalikud ja muud tahjulikud loomad elawad. Enne nägid sa Hinnoni orgus, kuid a laissi inimene seejt-poost, nüüd waata, kuida tema elu on." Siis sai pois Saboth aru, häbi ja tahetsemisega ütles ta: „Öppetaja, nüüd ma mõistan, miks sa mind nii suguste tühja, kaleda ja kurva paikadesse tood; mina olen iga pidi üsna nende jarnane!" Hillel aga waatas ja ütles: „Et sa minu sõnu ja öppetuist ei tahtnud kuulda ega uskuda, tahtsin katuda, kas mitte looduse heal so südamesse wöiks tungida." — Saboth aga ütles liigutud südamega: „Jah, armasöppetaja, so nõu on hästi korda läind; sa saad näha, ma tahab ennast parandada ja uut elu tänaest pääwast peale hakkata.

Nõnda sündis ka Saboth sai virgufs pojiks ja hollas hoolega õppima; kaswas sangemaks nii sammuti mõistuse ja tarkuse tui sa ihu pooltest. Siis viis Hillel teda ille hea ja ilusa orgu, mis lena jõe ääres oli, kus ilusad puud, rohud ja õied kaswasid, head fuisutamat lõhma wälja andsiwad, ja kus igal pool magus tuule õhk lehkos, nõnda et seda looduse ilu ei wõi üsna üles rääfida. — „Waata nüüd", ütles halli peaga öppetaja oma armja kooli poisi Sabothi waasta, „see on sinu elu fujo, nõnda oled sa nüüd. Voodus, mis sind on hüüdnud ja üles äratand, wötku sind ka praegu rõõmustada, kelle öppetuist oled sa hea meelega waasta wötnud."

Küll seda loodus erendab,
Kes ifeennast parandab.
Kes tarkust nõuab, seda saab,
Ja usinaks ja auusaks jäääb.

3. Demosthenes. 340 a. enne Kr.

Demosthenes oli Kreta rahva föige suurem ja auusam kõne mees. Qui ta waewalt seitse aastaseks sai, suri ta iša ära. Oma pojikese põlives kuulis ta ford ühte Kreta jutu meest kõnet pidavat, mis taale väga meele järele oli ja suurt rõõmu tegi, et ta siis kohe tööst nõu wöttis, ta uks ford üheks nii suguseks targaks kõne meheks saada.

Sest ajast saadik ei wötnud pois enam osa ei ühestki tühjast mängist, waid pruufis föik oma aega lugemise, kirjutamise ja rääsimise ehet kõne pidamise õppimise jäufs. Qui ta suureks kaswand ja ühe hea kõne oli hästi wälja mõelnud ja üles kirjutand, luges ta seda hulga rahva ees etc.

Aga ta sai teotawa wisedega wälja naerdud; ja föik ta suur waew näitas ilma asjata olewa. Üsna furna meelega ruttas ta koju.

Tema sõber andis taale nõuja julgust, veel teist korda katset teha. See ford tegi ta selle kõne kassal palju hoolsamini tööd, kui enne ja õppis seda, oma teada, hästi etc lugema. Aga oh seda tahju! ta sai jälle wälja naerdud; ta tömmas kue hõlmad üle pea, oma nägu peita ja läts jälle suure häbiga koju.